

άφωρισμένα ἐπίρρ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ *άφωρισμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *άφορίζω*.

1) Ἐν ἀφορισμῷ Πελοπν. (Μάν.): *Τὸν ἔχουν άφωρισμένα*. 2) Πονηρῶς, φαύλως ἔνθ' ἄν.: *Άφωρισμένα καλατξεύ'* (ὀμιλεῖ). 3) Τάχιστα ἔνθ' ἄν.: *Άφωρισμένα τρέδ'* (τρέχει).

Πβ. *άφώτιστα* (II).

άφωρισμενίτσα ἡ, Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ *άφωρισμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *άφορίζω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Ἡ ἀξία ἀφορισμοῦ.

άφωρισμενζῶ Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ *άφωρισμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *άφορίζω*.

Γίνομαι, καταντῶ ἀφωρισμένος.

* **άφωρισμενόπουλλον** τό, ἀφωρισμενόπον Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ *άφωρισμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *άφορίζω* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -πουλλόν.

Τὸ ἄξιον ἀφορισμοῦ.

άφως σύνδ. Καππ. (Ἀραβάν.) Κίμωλ. κ.ά. *άφους* Κίμωλ. Πόντ. (Ἀμισ.) Χίος *ἴφως* Καππ. (Ἀνακ. κ.ά.) *ἴφους* Καππ. (Συνασσ. Φερτ.) *άπως* Ἀνδρ. Ἰων. (Κρήν. Σμύρν.) Χίος κ.ά. *άπ-πὼς* Σύμ. *άπους* Λυκ. (Λιβύσσ.) *άμπως* Ἰων. (Κρήν.) Χίος *ἴπως* Ἀνδρ. Καππ. (Συνασσ.) Ἐκ τῶν συνδ. *άφοῦ* καὶ *ὄς*. Διὰ τοὺς μετὰ τοῦ π τύπ. πβ. *άφόταν*.

1) Ὅταν Ἀνδρ. Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. κ.ά.) Κίμωλ. Πόντ. (Ἀμισ.) Χίος κ.ά.: *Άπὼς βρέχει, φεύγει Ἀνδρ. ἴφους πῆγε-χάθην* κττ. Φερτ. *Άφους ἐπῆγαν κ' ἐνεγκάσαν, ἐκάτσαν ν' ἀναπάουνταν* (ἐκ παραμυθ.). Ἀμισ. 2) Ἀφοῦ Καππ. (Συνασσ.) κ.ά.: *Τί νὰ π'κῶ, ἴφους δὲν ἔν' κονιά;* (π'κῶ ἐκ τοῦ *ποίκω*=κάμω) Συνασσ. 3) Ἀφοῦ χρόνου, ἀφότου Ἰων. (Κρήν. Σμύρν.) Κίμωλ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Σύμ. Χίος κ.ά.: *Άφὼς ἤρχα σὲ ἡλικία, ἔν εἶδα ποτέ μου πρᾶμα* Κίμωλ. *Άφους βγήκε ὁ μέγας ἀγασμός, ἔς τὰ βουνὰ δὲν ὑπάρχει τίς αὐτόθι. Ἀμπὼς γεννήθηκα, ὄλο μὲ κατατρέχει* Κρήν. || Ἀσμ.

Άμπὼς δὲν ὀμιλήσαμεν, ἀργυρομαστραπᾶ μου, οὐδὲ τὰ ροῦχα μ' ἥλλαξα οὐδὲ τὴ φορεσιά μου

Χίος.

Πβ. *άφόταν*, **άφωσκιάν*, **άφῶσταν*.

* **άφωσκιάν** σύνδ. *άπωσκιάν* Ρόδ. *άπουσκιάν* Ρόδ. *ἴπωσκιαν* Καππ. *ἴπουσκιάν* Ρόδ. *ἴπαδκιάν* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ συνδ. *άφὼς* καὶ τῆς φρ. καὶ ἄν.

1) Ἀφότου Ρόδ.: *Άπουσκιάν ἤρτεν, ἔν ἔπαιφεν νὰ μιλά.* || Παροιμ. *Ἡ νύφ-φη ἴπαδκιάν γεννήθη τῆς πεθ-θερᾶς ἐμοιάζει* (ὅτι τῶν συμπεθερῶν τὰ προτερήματα ἢ ἐλαττώματα εἶναι κοινά). 2) Ὅταν Καππ.

Πβ. *άφὼς*.

* **άφῶσταν** σύνδ. *άπῶσταν* Κάρπ. Κρήτ. Μεγίστ. κ.ά. *άπῶστα* Κρήτ. *άπῶσταν* Κρήτ. Μεγίστ. κ.ά. *ά-ποῦσταν* Κρήτ. *άπούσταν* Κρήτ. *άποῦστα* Κρήτ. Τῆλ. *άπουσά* Κρήτ. *ἴπῶσταν* Κάρπ. Κάσ. *ἴπῶστα* Κάρπ. Κάσ. *ἴπῶσταν* Κρήτ. Κῶς *ἴπουσταν* Κρήτ. *ἴπῶζαν* Κάλυμν.

Ἐκ συμφύρ. τῶν συνδ. *άφὼς* καὶ *άφόταν*. Διὰ τοὺς μετὰ τοῦ π τύπ. ἰδ. *άφόταν*.

1) Ἐξ οὗ χρόνου, ἀφότου Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. Κῶς Μεγίστ. Τῆλ.: *Άπῶσταν ἐμίσειφες, δὲν εἶδα μὰ γαλή*

μέρα Κρήτ. *ἴπῶσταν ἐπῆρα τὸ γιαντρίκ, εἶδα ὠφέλεια* Κῶς *ἴπῶζαν ἤφυνε ἡ μάνα του, ἔν ἐσῶπασε* Κάλυμν. || Ἀσμ.

Άποῦσταν ἐγεννήθηκα, μὲ τὰ θεριὰ μαλῶνω καὶ μὲ τσοὶ δράκους πολεμῶ κ' ἐσένα δὲ μερώνω

Κρήτ.

ἴπῶσταν ἐξεχωρίσαμε, θαρῶ καὶ φαίνεται μου πρὸ μεγαλύτερο καμὸ δὲν εἶδα ἴγὼ ποτέ μου

Κάρπ. 2) Ὅταν Κάρπ. Κάσ. Κρήτ.: Παροιμ. *ἴπῶστα περάση Σάατο, πίτια μὴν ἀλημένης* (κάθε πρᾶγμα ἔς τὴν ἐποχὴ τοῦ) Κάσ. || Ἀσμ.

Άπῶσταν ἤμου δὴ χρόνῳ, μοῦ ἔλεγε ἡ λαλά μου νὰ μῶ μῆσα ἔς τὰ σπῖτα σου κ' εἰς τὰ νοικοκυριά σου (λαλά=γιαγιά) Κάρπ. 3) Μετὰ ποῦ, κατόπιν ποῦ Κάλυμν. Καππ. Μεγίστ.: *Άπῶσταν ἐπαίξασιν κ' ὕστερα, λέει τὸ Κωστάκιν* (ἐκ παραμυθ.) Μεγίστ. 4) Ἀφοῦ, ἐπειδὴ Κρήτ.

* **άφῶσταν-ὕστερα** ἐπίρρ. *άπῶστανύστερα* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ συνδ. **άφῶσταν* καὶ τοῦ ἐπίρρ. *ὕστερα*.

Πρὸ χρόνου: *Άπῶστανύστερα τσῆ τό πα κὶ ἀκόμη δὲν ἤρθε. Ἀπῶστανύστερα ἤφυνε, μὰ δὲ γατέχω ποῦ πάει.*

άφωτα ἐπίρρ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Κερασ.)—Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άφωτος*.

1) Χωρὶς φῶς Πόντ. (Κερασ.) 2) Πρὶν ἐξημερώσῃ Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ. Πρω. Δημητρ.: *Άφωτα ξεκινήσαμε* Λεξ. Δημητρ. Συνών. *άφώτιστα* (I) 1.

άφωτίκιστος ἐπίθ. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **φωτικιστός* <**φωτικιάζω* <*φωτίκι*.

Ὁ μὴ λαβὼν ἀπὸ τὸν ἀνάδοχον *φωτίκια*, ἐπὶ παιδίου.

άφώτιστα ἐπίρρ. (I) Πελοπν. (Οἶν.) Σύμ. κ.ά. *άφώ-τιγα* Κεφαλλ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κλουτσίνοχ. Μάν. Οἶν.) *άφώτιγο* Πελοπν. (Βούρβουρ. Σουδεν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐφώτισε ἀορ. τοῦ ρ. *φωτίζω*.

1) Πρὶν ἐξημερώσῃ Πελοπν. (Κλουτσίνοχ. Οἶν. Σουδεν.) Σύμ. κ.ά.: *Φωτισμένα κὶ άφώτιστα ἦτανε ποῦ ἔφυνε* Μάν. *Σ'κώθητσε άφώτιγα* Κλουτσίνοχ. *Σ'κώθηκα άφώ-τιγο* Σουδεν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άφεχτα*, ἔτι δὲ *άφωτα* 2.

2) Πρὶν περάσουν τὰ Θεοφάνεια Κεφαλλ.: *Δὲ θέλω νὰ βαφτίσω τὸ παιδί μου άφώτιγα.*

άφώτιστα ἐπίρρ. (II) Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άφώτιστος*.

1) Πονηρῶς, φαύλως: *Άφώτιστα φέρκεται*. 2) Δεινῶς, θαυμασίως: *Άφώτιστα ἐδάδκεψεν ὁ ποππᾶς* (ἐδάδκεψεν=ἐκίρυξε). 3) Καθ' ὑπερβολήν, πολὺ: *Άφώτιστα ἐκοιμέθα*. 4) Τάχιστα: *Άφώτιστα τρέεις* (τρέχεις).

Πβ. *άφωρισμένα*.

άφώτιστος ἐπίθ. σύνθη. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) *άφώτιγος* Πελοπν. (Βούρ-βουρ. Μάν. Σουδεν.) Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ.) κ.ά.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άφώτιστος*.

1) Ὁ μὴ αὐγαζόμενος ὑπὸ φωτός, ὁ μὴ φωτιζόμενος Πελοπν. (Λακων.): *Οἱ εἰκόνες ἔμειναν άφώτιστες*. 2) Ἀβάπτιστος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): *Τὸ παιδὶν ἀκόμαν άφώτιστον ἔν'*. Συνών. *άβά-φτιστος* 1. 3) Ὁ μὴ ἀγιασθεὶς, ἐπὶ τῶν ὑδάτων κατὰ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τῶν Χριστουγέννων μέχρι πρὸ τῆς ἐορτῆς τῶν Φώτων Θράκ. (Μάλγαρ.): *Τὰ νερά εἶναι άφώ-τιστα*. 4) Ὁ μὴ ραντισθεὶς δι' ἡγιασμένου ὕδατος Πόντ.

